

Ο ΕΚΛΟΓΕΥΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

..... Λαέ! σοῦ μιλεῖ ἡ καρδιά μας.
Δὲν μιλοῦνε οἱ σκοποὶ μας, οὔτε τὰ συμφέροντά μας.

I. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ Ὡ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ Ὡ

Προχθὲς ὤμιλησαν καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, οἱ δύο ὑποψήφιοι **Φιλήμων** καὶ **Βλάχος**.

Τὴν 10 π. μ. εἶχε καλέσει εἰς τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον τοὺς ἐκλογεῖς Πειραιῶς, ὁ ὑποψήφιος **Ἀντών. Σ. Βλάχος**.

Ἡ αἴθουσα τοῦ σχολείου ἦτο πλήρης ἀκρατῶν ἀναβάς δὲ τὸ βῆμα ὁ κ. **Βλάχος** ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμά του, τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἐδημοσιεύσαμεν, προσθέσας ἐν Πειραιεῖ, ὅτι θέλει φροντίσει, ἐὰν ἐκλεγθῆ, νὰ ἐπιτύχη τὴν διαίρεσιν τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Ἀττικῆς καὶ οὕτω δυναθῆ νὰ ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ Πειραιεὺς ἐκλέγων ἰδίους ἀντιπροσώπους καὶ ἀποτελᾶν ἰδίαν ἐπαρχίαν.

Διότι, ὡς εἶπεν ὁ κ. **Βλάχος**, θεωρεῖ ἄδικον νὰ μὴ ἀκούηται ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἡ φωνὴ ἀντιπροσώπου τῆς πρωτίστης ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ μὴ ὑπερασπίζονται ἐν αὐτῷ τὰ συμφέροντά της.

Τὸν κ. **Βλάχον** κατελθόντα ἐχειροκρότησε καὶ συνεχάρη τὸ ἀκρατήριον.

Μετ' αὐτὸν δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ πολὺς καθηγητὴς κ. **Ἀριστ. Τσίτσος**, ὤμιλησε περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν καθηκόντων τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ καὶ ἐδύστησε θερμῶς εἰς τοὺς Πειραιεῖς τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. **Βλάχου** καὶ παρώτρυνεν, ὅπως πάντες ὑποστηρίξωσιν αὐτὸν διὰ τῆς ψήφου των. Χειροκροτήσεις ἐκάλυψαν τὴν σύστασιν τοῦ γηραιοῦ φιλελευθέρου, ὅστις ὤμιλησε πρὸς τὸν λαὸν τὴν γλώσσαν τῆς εὐκαιρίας.

Τὴν 4 μ. μ. εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἶχε προσκαλέσει τοὺς ἐκλογεῖς, ὁ κ. **Τιμοθέων Ι. Φιλήμων** τὸ πλῆθος καὶ πάλιν συνέρρευσεν ἄθροον.

Ὁ κ. **Φιλήμων** ἀφοῦ ἐξέθηκα πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς Πειραιῶς, ὅσα καὶ πρὸς τοὺς τῶν Ἀθηνῶν διὰ τοῦ λόγου, ὃν ἐδημοσιεύσαμεν, προσέθεσεν ὡς πρὸς τὰς τοπικὰς τοῦ Πειραιῶς ἀνάγκας, ὅτι ἐκλεγόμενος βουλευτὴς θὰ ἐπιδιώξη τὴν σύστασιν Ἐμποροδικείου, πρὸς ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων. Περὶ δὲ τῆς νεαρῆς βιομηχανίας τοῦ τύπου ὀμιλῶν εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ψήφισιν εὐλόγων τινῶν προστατευτικῶν νόμων, ἄνευ βλάβης τοῦ εἰσπραγματικῆς καὶ ἐξαγωγικῆς ἐμπορίου, καὶ ἰδίᾳ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου μέχρι Λαμίας καὶ ἐκείθεν μέχρι τῆς ἐνώσεως αὐτῆς, μετὰ τῶν

τουρικῶν σιδηροδρόμων ἵνα ὁ Πειραιεὺς κατατῆ σπουδαία καὶ πλούσια βιομηχανικὴ πόλις ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Πρὸς προαγωγὴν δὲ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς γεωργίας, εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ ἐπείγουσαν τὴν σύστασιν ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου. Αἱ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάναι θὰ εἶναι ἐλάχισται συγκρινόμεναι πρὸς τὰς πραγματικὰς ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας θὰ προσφέρη.

Τὸν κ. **Φιλήμονα** κατεργόμενον ἐχειροκρότησε ἐπίσης καὶ συνεχάρη τὸ ἀκρατήριον.

Οὕτω οἱ δύο οὗτοι ὑποψήφιοι καθιερώσαν πλέον τὸ λαμπρὸν τῶν ἐκλογικῶν συναθροίσεων ἔθιμον. Ἦλθον ἤδη εἰς ἄμυστον μὲ τοὺς ἐκλογεῖς τῶν συνάρειαν καὶ μεθ' ὅλης τῆς εὐλικρινείας ὑπέσχον σαφῶς καὶ ὠρισμένως τὰς σκέψεις, τὰς ἰδέας, τὰς ἀρχὰς των.

Ὁ «Ἐκλογεὺς» ὁ ὁποῖος ἤδη διετύπωσε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τὰς ἀρχὰς του, χαιρεῖ βλέπων αὐτὰς ἀσπάζομενος ὑπὸ τῶν κκ. **Φιλήμονος** καὶ **Βλάχου** καὶ πιστεύει, ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς ἐκτιμῶντες τὴν εὐλικρινεῖαν καὶ τὴν παρρησίαν αὐτῶν, θέλωσιν ἐκλέξει βουλευτὰς των τῶσον τὸν κ. **Βλάχον** ὅσον καὶ τὸν κ. **Φιλήμονα**.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Καλλιγᾶ.

«Ἐν συνόψει φρονῶ, ὅτι τὸ ἡμέτερον πρόβλημα εἶναι διαγεγραμμένον ἐκ τῶν πραγμάτων, ὁσάκις δὲ ἐκτραπέωμεν αὐτοῦ, ἡ σύμπτωσης τῶν περιστάσεων ἄκοντος ἐπαναφέρει ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον, ὃ ὁ χρόνος βαθμηδὸν καὶ ἐνώστε ἄνευ τῆς ἐπιγνώσεως ἡμῶν ὀριμαίνει.»

Εἰς αὐτὰ συγκεντροῦνται αἱ ἀρχαὶ τοῦ κ. Καλλιγᾶ. Εἶναι δὲ σκοτεινὰ ὡς αἶνιγμα, καὶ ὅστις δυναθῆ νὰ εὐλύσῃ ἐκ τῶν ἐκλογίων δηλαδῆ, ὅστις ἐννοήσῃ τί θέλει νὰ εἴπῃ, ἅς τῷ δώσῃ τὴν ψήφον των. Ἡμεῖς θ' ἀναλύσωμεν τὸ ὅλον πρόγραμμα εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Ἐκ τῶν προτέρων ὁμῶς, κλίροντες μετὰ σεβασμοῦ τὴν μεγαλίαν πρὸ τοῦ καθηγητοῦ, παρατηροῦμεν εἰς τὸν ὑποψήφιον, ὅτι αὐτὸ δὲν λέγεται πρόγραμμα. Εἶναι ἀπὸ σκοποῦ, ὁσῶς εἶπεῖν, τὸ

σορ σκοτεινόν· διότι επί τέλους, δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθώμεν, ὅτι ὁ κ. Καλλιγὰς εἶναι ἀσάφης καὶ γράφων καὶ διδάσκων καὶ ὁμιλῶν. Ἡ διακρίνουσα αὐτὸν σαφήνεια καὶ καθαρότης, ὁμολογητέον δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ πρόγραμμα, ὥστε μᾶς φέρει εἰς θέσει νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἐκλογεῖς νὰ μᾶς χαρίσῃσι τὸν σαφῶς καὶ σοφῶς διδάσκοντα καθηγητὴν, καταψηφίζοντες τὸν ἴσως σοφῶς ἀλλ' ἀσαφῶς καὶ αἰνιγματωδῶς διατυπώνοντα τὰς ἀρχὰς τοῦ υποψήγιου.

Ὁ κ. Σκουλούδης, εἰς τῶν σφόδρα ἀντιπολιτευομένων καὶ φανατικῶς ὁπαδῶς τοῦ κ. Τρικούπη, ἐκτίθεται ἐν Σύρῳ εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, συνδυασθεὶς μετὰ τῶν ὑπουργικῶν!—Ὁ κ. Ζηνοπούλος, ἡ δεξιὰ αὐτῆ χειρ τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ἐκτίθεται ἐν Εὐρυτανίᾳ συνδυασθεὶς μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων κκ. Βουλπιώτη κλπ. Καὶ περὶ μὲν τοῦ κ. Ζηνοπούλου οὐδὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν. Ἀνατραφεῖς ἐν τῇ κουμουνδουρικῇ σχολῇ, τῇ κατ' ἐξοχὴν διαπρεπούσῃ ἐπὶ πολιτικῇ φραυλότητι, φρονῶν ὅτι πάντα τὰ τὴν ἐπιτυχίαν διευκολύνοντα καὶ ἐξασφαλίζοντα μέσα εἶναι θεμιτὰ, τί παράδοξον ἂν παρουσιάζεται σήμερον ζητῶν τῶν ἐκλογέων τὰς ψήφους, συνενωμένος μετ' ἐκείνων, καθ' ὃν αὖριον ἐν τῇ Βουλῇ, ἂν ἐκλεχθῇ, θὰ παλαίσῃ πάλιν ἐξοντώσεως; Τί παράδοξον, ἂν συνιστᾷ σήμερον εἰς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένους ἐκλογεῖς, τὰ ἀνθρωπώμορα ταῦτα ποίμνια, τὰ οὔτε γνώμην, οὔτε θέλησιν, οὔτε συνείδησιν ἔχοντα, ἐκείνους, οὓς αὖριον θὰ χαρακτηρίσῃ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ὡς ἀνατροφεῖς τῆς τάξεως, ὡς προδότας τῶν τιμαλφεσιτέρων τῆς πατρίδος συμπερόντων;

Ἄλλ' ὁ κ. Σκουλούδης, ὁ πρῶτον ἤδη φορὰν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα ἀποδυόμενος, ὁ κοινωνικῶς ἀνεξάρτητος, ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ὁμογενεῖς, οἵτινες κακίζονσιν ἡμᾶς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ὅτι οὐδὲν ὄσιον, οὐδὲν ἱερὸν θεωροῦμεν, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐκμεταλλευόμεθα, ὅπως ἐπιτύχωμεν, ὁ φανατικῶς ὁπαδῶς τοῦ κόμματος, ἐκείνου, ὅπερ ἀπειλεῖ νὰ εἰσαγάγῃ εἰς δίχην τὸ ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου, ὁ θέλων νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν σπατάλην τῶν δημοσίων καὶ καταδικάσῃ τὴν εἰς τὸ βράχθρον ὠθοῦσαν τὴν δυστυχῆ πατριδα πολιτικῆν, συμμαχῶν μετ' αὐτῶν ἐκείνων, οὓς διὰ τῶν ζοφρωτέρων χροιάτων χαρακτηρίζει, καὶ συνιστᾶν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ νὰ ψηφοφορήσῃσι ὡς προδότας τῆς πατρίδος, ὡς ἐξευτελίταντες αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης, ὡς καταχρασθέντας τὰ δημόσια χρήματα καὶ ἐξυβρίσαντας τὸν λαὸν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ διὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς 14 Ἰουλίου, —δὲν εἶναι ὅ,τι ἀποτροπαϊότερον παρέχει ἡ ἡμετέρα πολιτικὴ ἱστορία; δὲν εἶναι ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τῆς πολιτικῆς ἀντιδικότητος τῶν λεγομένων συνταγματικῶν κομμάτων, —ἀθροισμάτων ἀνδρῶν, οὐδεμίαν ἔχόντων ἀρχὴν, οὐδεμίαν πεποιθήσιν περὶ οὐδενὸς ἐνδιαφερομένου, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἀποβλεπόντων;

Τί σημαίνουνσιν αἱ πομπώδεις αὐτῶν φράσαι, τὰ κομπαστικά αὐτῶν κηρύγματα, περὶ ἀνορθώσεως ὅθλην τῆς ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς διαφθορᾶς κυλιομένης πολιτείας, ὅταν αὐτοὶ οὐδὲν οἱ ταῦτα διαταλιπίζοντες συνεννοῦνται τόσῳ ἀνακιδῶς καὶ συμπράττουσι μετ' ἐκείνων οὓς ἐργάτας τῆς διαφθορᾶς αὐτῆς, παριστῶσι;

Τί σημαίνουνσιν αἱ περὶ πολιτικῆς εἰδικότητος διδασκαλίαι, αἱ τὰ συνταγματικὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως φύλλα δημοσιεύουσι καθ' ἐκάστην, ὅταν ὡς κειλημένοι, ὅπως τῆς διδασκα-

λίας ταύτας ἐφαρμόσωσιν, ὅταν αὐτοὶ οἱ τόσῳ εὐγλώττως αὐτὰς συντάττοντες, τόσῳ ἀθλίως ἐγκαινίζουσι τὸ πολιτικὸν αὐτῶν στάδιον, ἀρνούμενοι ἐν τῇ πράξει τὰς τόσῳ αὐθεντικῶς ἐξαγγελλομένας ὑπ' αὐτῶν θεωρίας;

Εἰς ποίαν θέσιν δὲ θὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἐκλογεῖς τῆς Σύρου καὶ τῆς Εὐρυτανίας, ὅταν αὖριον ἐν τῇ Βουλῇ, οἱ μὲν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν θὰ παριστῶσι τὴν κυβέρνησιν ὡς κοινοβουλευτικὴν καὶ θὰ ζητῶσιν ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν τῆς, οἱ δὲ θὰ ἀγωνίζονται ὅπως ἀποδείξωσιν αὐτὴν ἀγνοτέραν περιττεράς καὶ ἄξιαν στεράνων φροντηρίων, ἀμφοτέροι δὲ ἐν ὀνόματι τῶν αὐτῶν ἐντολέων, ὃν οὕτω ἡ ἀληθὴς γνώμη κίβδηλοῦται, διαστρέφεται καὶ ἐκμηδενίζεται;

Τοιαύτη εἶναι ἡ πολιτικὴ ἀνατροπὴ, ἣν τὰ λεγόμενα συνταγματικὰ κόμματα παρέχουσιν ἐπὶ τριακονταπενταετίαν ἤδη εἰς τὸν λαόν! Καὶ ἔπειτα αὐτοὶ οὗτοι οἱ διδάσκαλοι τοῦ λαμβάνουσιν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν τῶν, ὅπως κηρύττωσιν αὐτὸν διεσθαρμένον καὶ ἀνάξιον ἐλευθερίας καὶ αὐτοδιοικήσεως!

Ἔχουσι δίκαιον, διότι ὁ λαὸς τοὺς ἀνέχεται ἐμπαιζόντας αὐτὸν καὶ ὀργιάζοντας ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς του, ἣν διαστρέφουσι καὶ δολοφονοῦσι. . . Ἄλλ' ἕως πότε; Δὲν θὰ ἀνατείλῃ καὶ ἡ ἡμέρα τῆς τιμωρίας! . . .

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ὁ ἀληθὴς τοῦ λαοῦ υποψήφιος, ὁ ἐν τῷ ἐκλογικῷ τῶν Σκιαθίων συλλαλητηρίῳ προταθεὶς, τὸ γνήσιον τοῦτο τέκνον τοῦ λαοῦ, ἐξέδοτο τὸ πρόγραμμά του.

Εἶναι γεγραμμένον μετ' ὅλων τὸ πῦρ τὸ θερμαῖνον τὸ στήθος ἀνδρὸς, ἀληθῶς ἐλευθεροῦ, βλέποντος τὴν σημερινὴν κατάστασίν μας.

Ἔχει ὅλην τὴν εἰλικρίνειαν δημοκρατικοῦ σεβομένου τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποτεινομένου καὶ εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ ὑποβάλλοντος, τὰς σκέψεις καὶ γνώμας του σαφῶς καὶ ὠρισμένως.

Ἀποσπῶμεν ἐξ αὐτοῦ τὸ προοίμιον καὶ τὸν ἐπίλογον.

«Ἡ τοῦ λαοῦ ἀμάθεια, ἡ ἀναπτυσσόμενη παρ' αὐτῷ πείρα καὶ ἀθλιότης ἀφ' ἐνός, ἡ ἡμιμάθεια, τὸ σκότος τῆς πλούσιος ἀνατροφῆς, ἡ ἀύξησις τῶν ὀρέξεων ἐκ τῆς μέθης τοῦ πλούτου ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀπαντωμένη παρὰ τῆ ἀνο καὶ μέση τάξει, εἰς ἣν ἐννεπιστευθῆ ἡ διαχείρισις τῶν κοινῶν, ἤρξαντο ἀπὸ τίνος καιροῦ γεννώσαι βοῆν σκοτεινὴν καὶ ὑπόκωφον. Καὶ δικαίως· διότι αἱ τάξεις αὗται ἐπιβαρύνουσι τὸν λαόν διὰ φόρων ἐπαχθῶν, καὶ ἐπέφερον διὰ τῆς διοικήσεώς των τὴν ἔκλυσιν παντός ἠθικοῦ δεσμοῦ, γενικὴν κατὰπτωσιν, καταστροφὴν πάσης ἰδέας περὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας μεγαλείου, —ὡς ἐκ τῆς ἀρνήσεως τῶν φυσιολογικῶν ὁρμῶν αἱ παρὰ τῶν πατέρων μας παρελάβομεν, —καὶ οἰκονομικὸν νυχάγιον. Ἐὰν δ' ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθῆτῃ, ἀνυμφιδόλως τὸ ἔθνος θὰ πάθῃ ἐξ ἀποπληξίας, διότι τὸ αἷμα θὰ ἀναβῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀληθὴς κατάστασις τοῦ ἔθνους μας».

.....

«Τοιοῦτοτρόπως δὲ διοργανιζομένου τοῦ ἔθνους θὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν, ὅτε δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐλθῇ ἡ ποθεὶ τῆ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ εὐρεθῆ ἕτοιμον ὅπως ἀνακηρύξῃ ὡς πολίτευμά του τὸ μόνον πολίτευμα τὸ προστατεύον τὸν λαόν, τὴν Δ η μ ο κ ρ α τ ῖ α ν».

Ἡμεῖς, οἵτινες ἐκ τῶν πρώτων συνεχάρμεν τοὺς Σκιαθίους διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ συλλαλητηρίου, συγγαίρομεν σήμερον αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ. Ὁ κ. Δημητριάδης

φαίνεται νέος έχων όλα τα στοιχεία, διά να ἴναι ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Ὁ κ. Ἀν. Ζυγομαλάς ἐδημοσίευσεν τὸ πρόγραμμά του. Καὶ ὁ κ. Ζυγομαλάς ὅπως καὶ ὁ κ. Φύλλας, ἔχει πατροπαράδοτα. Βλέπετε ὅτι οἱ ἀδύκοι ὑποψήφιοι ὅλοι στηρίζονται εἰς τὰς πατραγαθίας. Ἀρχίζουν τις ἀπὸ τὸν κ. Ξένον, διεργόμενος τὸν κ. Φύλλαν καὶ λήγων εἰς τὸν κ. Ζυγομαλᾶν, βλέπει ὅλας τὰς πατροπαράδοτους πολιτικάς.

Ὁ κ. Ζυγομαλάς ἔχει ἰσράν πατρικὴν ἐντολὴν νὰ ἐργασθῆ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς τὸν προτρέπομεν νὰ μείνῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὅπου εἶναι, διότι ἐκεῖ θὰ ἐργασθῆ καλύτερα.

Ἄς ἀφήσῃ νὰ γίνουιν βουλευταὶ οἱ ἱκανώτεροί του. Τὸ πρόγραμμά του ἀποδεικνύει, ὅτι δὲν εἶναι ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

— Εἶδομεν καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Γεωρ. Σκουζέ.

Εἶναι ἀόριστον, ἀσαφές καὶ κενὸν ἐννοίαις. Δὲν λέγει τίποτε ἐνῶ νομίζει, ὅτι τὰ εἶπεν ὅλα.

ἠθέλωμεν ὅμως νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν κ. Σκουζὲν τί ἰδέαν ἔχει περὶ τοῦ λήγοντος τὸ 1880 προνομίου τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς;

Δὲν θέλομεν δὲ νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἶναι ὑποψήφιος τῆς Τραπεζῆς. Ὅχι! ἀλλ' ἐπειδὴ λέγει ὅτι δικτατεῖ ἀνεξαρτητος ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ, εἶχαμεν τὴν περιέργειαν νὰ μάθωμεν μέχρι ποίου βαθμοῦ προχωρεῖ ἡ ἀνεξαρτησία του.

Δὲν γνωρίζομεν δὲ πῶς κατώφθως νὰ μεταχειρισθῆ τὰς ἀρίστους τοῦ Σιβιτανδαίου προγράμματος φράσεις.

Ἐν τούτοις εἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον.

— Ὁ κ. Φινόπουλος ἐξέδοτο ἐν εἶδος προγράμματος, Ἐν αὐτῷ παρακαλεῖ, ἐπειδὴ ἔχει ὅλα τὰ προσόντα τοῦ βουλευτοῦ, νὰ τὸν τιμήσουν διὰ τῆς ψήφου των.

Μετὰ τὴν δικηγορικὴν τὸ ξηνοδοχεῖον, μετὰ τοῦτο τὴν δημοσιογραφίαν καὶ μετὰ ταύτην τὸ βουλευτικὸν ἀξίωμα.

Τί βίος! Τί περιπέτεια!

— Ὅ,τι εἰς δύο φύλλα ἡμῶν ὑπηνέχθημεν, ἐκθέτει λεπτομερῶς ἀλληλογραφία τις ἐκ Σύρου πρὸς τὴν ἀΐραν. Ὁρῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι καίτοι τὸ ὑπηνέχθημεν, δὲν τὸ ἐπιστεύομεν. Δὲν ἠδυνάμεθα νὰ οὐκισθῶμεν ταυτέτην ἠθικὴν ἐξαχρείωσιν. Ἄς κρίνουσιν μόνοι των οἱ ἀναγνώσται μας. Ἰδοὺ τί γράφει ἡ ἀΐρα:

«Τὸ ἐρεταῖον Ἀθηνῶν ἐκήρυξεν ἐπὶ τέλους ἀθῶν τὸν Π. Σιδαστόπουλον, χρεωκοπήσαντα δολίῳ, καὶ εἰς Ἰταλίαν ἀποδράντα. Ὁ Π. Σιδαστόπουλος λοιπὸν, ὁ κρῦφα μετὰ μεγάλου μέρους περιουσίας εἰς ἄλλοδαπὴν φυγὼν, ὁ δὲ διὰ τῆς χρεωκοπίας του συνταράχας τὸν ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ διακαλύσας τὴν ἐμπορικὴν τῆς Σύρου ἀγορᾶν, ὁ ἐπενεγκῶν ἀπέριτος καταστροφᾶς, οὐ μόνον δολίης, ἀλλ' οὐδὲ κἄν ἀπλοῦς πλέον χρεωκόπος εἶναι. Τοῦτο εἶναι ἤδη δικαστικὴ ἀλήθεια ἀνεπίδρατος ἀρσιδότησεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὄφρῃται πᾶς τις νὰ κύψῃ τὴν κεφαλὴν, οὕτως γὰρ ἔδοξε τοῖς κεκτημένοις τὴν δύναμιν τοῦ ἐρμηναῖου καὶ ἐφορμῶζον τοῦ νόμου. Ἀλλ' ἐν τούτοις, ἂν καὶ κύπτωμεν τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ δεδικασμένου, δὲν κύπτωμεν οὕτε θὰ κύψωμεν ταύτην ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀθῶν τοῦ προέδρου τῶν ἐρετῶν κ. Ν. Δελιγιάννη, ὃν οὐδ' εἴτεν καθυστεῖν, φαίνεται, τὰ ἐν τῇ

πολιτικῇ τράπεζαι τοῦ ἀυταδέλφου του ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν. Ὅσα παρὶ τῶν ἀθῶν τοῦ κ. προέδρου ἐξ Ἀθηνῶν ἐξαγγέλλουσι, βούκοινα αὐτόθι ἄντα, ὡς ἐκείθεν μὲς ἐγράφαν, εἶναι πρωτοφανῆ εἰς τὰ χρονικά τῶν δικαστηρίων καὶ πιστεύομεν, ὅτι ὡς ἡμεῖς, οὕτω καὶ ἡ κοινὴν ἀπάσθ θὰ φριχῇ, μανθάνουσα οἷα ἐν τῷ κατὰ τῆς θεμέτιδος δρῶνται κακὰ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σιδαστοπούλου εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς τὸ ἐρεταῖον ἀπὸ τοῦ δόριου ἢ θόριου παρελθόντος ἔτους παρὰ τοῦ εἰταγγελέως κ. Ράδου, τὸ δὲ συμβούλιον μετ' ἐπανειλημμένας συνδιασκέψεις ἀπεφάσισεν, ὡς ἐγνωσθῆ, τὴν εἰς τὸ κηκουροδικεῖον παραπομπὴν τοῦ Σιδαστοπούλου ἐπὶ δολίᾳ χρεωκοπίᾳ. Τὸ βουλευμα κατηργήθη ἐν σχεδίῳ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ἐγκριθὲν ἀντεγοῦρη εἰς τὸ καθαρόν ὑπὸ γραμματίως καὶ ἐπιθεωρηθὲν ὑπαγραφή παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ ὑπὸ μέρους μόνον ἢ καὶ ὅλων τῶν ἀλλῶν ἐρετῶν, ἐστάλη δὲ πρὸ 4 ἢ 5 ἡμερῶν εἰς τὸν πρῶτον κ. Δελιγιάννην, ἵνα τὸ ὑπαγράψῃ καὶ αὐτὸς καὶ δημοσιευθῆ. Ἀλλ' ὁ γεννάδας οὗτος, ὁ ἀξίος ἀδελφός ἀξίου αὐταδέλφου, ἀντὶ νὰ ὑπαγράψῃ καὶ δώσῃ εἰς δημοσίευσιν τὸ ἔτοιμον βουλευμα, ἐκράτησεν αὐτὸ ἐπὶ 4 καὶ πλέον μῆνας, καὶ εἶτα μετακλεσαμένος τὸν ἀντεισαγγελέα τῶν ἐρετῶν κ. Λυμπεράκην συνεκρότησεν ἀνευ νομίμου τινὸς λόγου νέον συμβούλιον ἐρετῶν, τὸ δὲ νέον τοῦτο συμβούλιον ἐξέδωκε τὸ βουλευμα, δι' οὗ ἀπεράνθη, ὅτι οὕτα δολίης οὕτε ἀπλοῦς χρεωκόπος εἶναι ὁ δικαστικὸς Σιδαστοπούλος.

«Δὲν γνωρίζομεν εἰσέτι τίνας οἱ ἐρετῆαι οἱ ἀποτελέσαντες τὸ πρῶτον συμβούλιον, τὸ παραπέμψαν τὸν Σιδαστόπουλον, οὐδ' ἐκ τινῶν ἀποτίσθη τὸ νέον συμβούλιον τὸ κηρύξαν αὐτὸν ἀθῶν, καὶ ἂν οἱ δεῦτεροι ἐγίνωσκον, ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἤδη ἀποφασισθῆ παρὰ τοῦ πρῶτου Συμβουλίου, διότι δὲν ἐβήσαν εἰσέτι αἱ περὶ τούτου ζητηθεῖσαι πληροφορίαι, ἐφ' ὧν θὰ ἐπανελέθωμεν. Ἡ ἐπὶ τῶν γενομένων νεκρικὴ σιγή τῶν πρῶτων ἐρετῶν εἶναι τι ἀπελπιστικόν. Οἱ πρῶτοι, οἵτινες ὄφρῃλον νὰ ὑψώσωσι τὴν φωνὴν καὶ νὰ διακαρτερηθῶσι κατὰ τῆς τομμηρῆς ταύτης πράξεως τοῦ Π. Προέδρου τῶν Ἐρετῶν ἔδει νὰ εἴναι οἱ τὸ πρῶτον βουλευμα ἀπορροισαντες, καὶ ἐν τούτοις οἱ κήριοι αὐτοί, οἱ δὲ διὰ τῆς ἰσοδότητος παρὰ τῆς πολιτείας τεθωρακισθέντες ἔμειναν καὶ διακείμενοι ἐχθρὸς ἀρῶνότεροι. Δυστυχῆς πολιτεία! μένουσιν ἄρῶνοι εἰς τὴν κατὰκρήσιν τοῦ νόμου ἐκεῖνοι, οὗς οὐ ἔθηκας ἐπιτηρητάς τῶν ἀμελοῦτων ἢ τὰς κατηγορίας μὴ εἰσαγόντων εἰταγγελέων. Ὅταν μαθῶμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀτρομήτων καὶ θροαλέων τούτων θεμιτοπόλων, θέλομεν τὰ κηρυθῶσι εἰς τὴν δημοσίότητα.

«Ἐπίσης μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένομεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποτελεσάντων τὸ δεύτερον συμβούλιον ἐρετῶν, οἵτινες οὕτε κἄν ἀπλοῦν χρεωκόπον δὲν ἐθεώρησαν τὸν Σιδαστόπουλον. Εἴμεθα περίεργοι νὰ γνωρίζωμεν τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν Ἰταλῶν νομοδιδασκάλων, ἐπὶ ταύτῃ εἰς Ἰταλίαν παρευθεῖς ἐκομισεν, ὡς ἠκούσαμεν, ὁ δικηγόρος τοῦ Σιδαστοπούλου Ἡλ. Πατσιαίνος, καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, δι' ὧν οἱ κκ. ἐρετῆαι κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οὐδ' ἀπλῆ χρεωκοπία ὄρισταται, τοῦ ἔρ. 587 τοῦ ἐρ. νόμου ὄριζοντος τὰ δὲ «Δίνονται νὰ καταδικασθῆ ὡς ἀπλοῦς χρεωκόποι, ὅστις φυγὼν δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς πρῶτους καὶ συνδίκους, κατὰ τὰς ὄρισμένας προθεσμίας, μὴ ὑπάρχοντος νομίμου κωλύματος». Θέλωμεν ἐπανελεῖν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, διότι κηνοῦμεν ἀπολέσαντες τὴν ἐν κόφῃ καὶ ἰσρατὶ ἀποκταθείσαν περιουσίαν μας, καὶ διότι δὲν φοβούμεθα τὰς πύσεις καὶ μεταθέσεις οὐδ' ἐπιζητούμεν θέσεις ἢ προεδριεμοῦς. Ἡ ἀΐρα, ἥτις ἔχει τὸν τοῖς ἄλλοις τὴν

εὐγενῆ ἀποστολὴν νὰ στηλιτεύη τοὺς τὰ φάλακρά πρᾶττοντες, ὡς ἐμαστίγωστε τοὺς ἐν Πάτραις τὰς παρὰ νόμους συμβάσεις διολογησάντας, θέλει, ἐλπίζομεν, ὡσαύτως καταρρίψει διὰ τῆς συνήθους αὐτῆς δυνάμεως καὶ δραμύτητος τοὺς ἐν Ἀθήναις βεβήλους».

Καὶ ἐν τούτοις ὁ κ. Ν. Δεληγιάννης δὲν τολμᾷ ν' ἀπολογηθῆ. Ἐπειρομένομεν μετὰ παλμῶν τὴν «Πρωϊαν», ἀλλ' αὐτὴ δὲν καταβαίνει τόσον χαμηλά. Ἔχει τὸ ἐξωτερ. ζήτημα.

— Αἱ «Νεαὶ Ἰδέαι» γράφουσιν: «Ἐίμεθα πολὺ περιέργοι νὰ μάθωμεν πρὸς τίνα σκοπὸν παρεχωρήθη ἐπὶ τετράμηνον εἰς ἐργολαβίαν ἢ χορηγία τοῦ ἄρτου τῆς ἐν Ἀθήναις στρατιωτικῆς δυνάμεως, καθόσον γνωρίζομεν, ὅτι ἐπισήμως ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ στρατιωτικοῦ κλιβάνου δὲν δύναται νὰ παραταθῆ πλὴν τοῦ δεκαπενθήμερου».

Ἡμεῖς θὰ ἱκανοποιησώμεν τὴν περιέργειαν τῶν διότι ὁ λόγος δι' ἂν συμβαίνει τοῦτο σχετίζεται μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ «Ἐκλογέως». Ἰδοὺ οὗτος.

Ἐγένετο κατ' ἀπαίτησιν τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων.

— Μᾶς ἐστάλη ταχυδρομικῶς ἔντυπον, ἀνετίσπον τερατώδη ὑπόθεσιν μετὰ τὸν Κατριβάνου καὶ Συνανιώτου.

Φαντασθῆτε πῶς σκέπτονται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ καὶ ποίαν ἰδέαν ἔχουν δι' αὐτὸν, ἀφοῦ συνέρχονται καὶ ὑπογράφουν χαρτιά εἰς τὰ ὅποια ἂν γελᾶσθ, ὁ ἓνας τὸν ἄλλον καὶ δὲν ὑποχωρήσῃ εἰς αὐτὸν, εἰς μέλλουσαν ἐκλογὴν, νὰ ᾖναι ἄτιμος, αἰσχρὸς κλπ. Δηλαδή, μετὰ ἄλλας λέξεις, αὐτὸς ὁ λαὸς εἶναι κοπάδι δικό μας, γίνου σὺ ἐξέστος βουλευτῆς καὶ γίνουμαι ἐγὼ τοῦ χρόνου ἄλλὰ πρόσεξέ με μετὰ γελᾶσθ καὶ θελήσθ νὰ γίνης καὶ τοῦ χρόνου γιὰτὶ θὰ ᾖσαι ἄτιμος, αἰσχρὸς κλπ.

Ἦ ἤθη!

Καὶ ὅστις ἐκ τῶν ὄντων αὐτῶν ἐκλεχθῆ, θὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ τὴν Βουλὴν;

Ἄς ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ τὸν ἀποβάλλουν οἱ λοιποὶ βουλευταὶ μὴ καταδεχόμενοι νὰ συμπαρακαθῆσιν μετὰ τοιοῦτον ὄν.

— Εἶναι ἀστεία ἡ τακτικὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν. Εἰς ὅλας τὰς διὰ τηλεγραφημάτων καταγγελλομένας αὐτῷ ἐπεμβάσεις τῆς στρατιωτικῆς ἐξουσίας ἀπαντᾷ, ὅτι διέταξε ἀνακρίσεις καὶ ὅτι θὰ τιμωρήσθ αὐστηρῶς κλπ.

Ἔ καὶ ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλομεν, ὅτι θὰ τιμωρήσθ αὐστηρῶς τοὺς παραβάτας τῶν διαταγῶν, ἀλλ' ἔχομεν τὴν περιέργειαν νὰ μάθωμεν ἂν μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἢ πρὶν αὐτῶν.

Ἄν περιμένῃ μετὰ τὰς ἐκλογὰς τότε ἄς μὴ ἐξοδεύεται νὰ καταχωρήσθ εἰς τὰς διαφόρους ἐφημερίδας διαψεύσεις καὶ ἀπαντήσεις, ἄς περιμένῃ νὰ τελειώσουν αἱ ἐκλογαὶ καὶ καταχωρήσθ τότε τ' ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ χονδρικοῦ.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς Ἑρμοπολίτας τὴν ἀνάγνωσιν τῆς χθεσινῆς «Ἐφ' ἡμερίδος». Εἰς Ἑρμοπολίτης στολίζει περίφημα καὶ τὸν κ. Ξένον καὶ τὸν ἔνα Ἑρμοπολίτην του.

— Τὴν Κυριακὴν ὠμίλησεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως ὁ ἱερός κ. Α. Ν. Γούδας. Θέμα τῆς ὁμιλίας του εἶχε τὴν Ἰταλίαν ἐν παραλληλισμῷ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀναπτύσσων πῶς ἐκεῖνη ἐμεγαλύνθη, ἠθέλησε νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν λαὸν τὴν μίμησιν τοῦ παραδείγματός, ὅπερ ἡ ἱστορία ἐκείνης παρέχει ἡμῖν. Ἀποσπῶμεν ἐκ τοῦ λόγου του τὰ ἐξῆς:

«Καὶ τὸ ν' ἀποπειραθῆ τις νὰ παραλληλίσθ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἐλαττώματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰταλίας πρὸς τὰ τῶν ζώντων σήμερον ὁμοταγῶν τῆς Ἑλλάδος, ἠθέλην εἶσθαι αὐτόχρημα παραλογισμός» διότι ἐκεῖνοι μὲν ἐθυσίαζον τὸ πᾶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῶν οὗτοι δὲ διατρέφονται μόνον ἀπ' αὐτῆς ὁ μὲν Καθὼς καὶ ὁ Μαιστράκης ἔσονται εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα πρότυπα πετριωτι-

σμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως ὁ δὲ Κάρολος Ἀλβέρτος ἐθυσίασεν τὸν τε θρόνον καὶ τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τῆς πατρίδος ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ οὐδέποτε ἐφείθη οὔτε τούτων οὔτε τῆς βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεώς του καὶ ὁ Οὐμβέρτος μέγα μέρος ταύτης δαπανᾷ καὶ πρὸς ἀπόσβεςιν πατρικῶν χρεῶν ἐκ δὲ τῶν ζώντων ὁμοταγῶν αὐτοῖς παρ' ἡμῖν οὐδένα δυστυχῶς γινώσκω προσεγγιζόντα οὔτε ὄβολον ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πατρίδος τινὲς μάλιστα λέγεται, ὅτι, καὶ κατεχράσθησαν τῆς ὑψηλῆς περιωπῆς των, ἵνα θησαυρίζωσι καὶ ἐντροφώσι.»

Εἶναι ἀλήθειαι καὶ ἀλήθειαι καυστικάι.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σπάρτης:

«Οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ Λακεδαιμόνος Ν. Βαριτσιώτης καὶ Ἄν. Κορριωτάκης, ἀνίκουν εἰς τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν περίσθον παραπέμφαντας εἰς δίκην ἐπὶ σιμωνία καὶ ἐπὶ παραβίασιν τοῦ Συντάγματος τὸν Ι. Βαλασόπουλον ὡς ὑπουργόν, ὁ ὅποιος καὶ καταδικάσθη παρὰ τοῦ εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἀποδείχθέντων πασιφανῶς τῶν κατηγοριῶν ἐκείνων ἡ σήμερον ὅμως συνδυαζόμενοι αὐτῷ, παραλαμβάνουσι καὶ τοῦτον, θέλοντες νὰ τὸν ἐπιβάλλωσι εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτοὺς οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἂν αὐτοὶ ἠσπασθήσαν τὰς σιμωνιακὰς καὶ ἀντισυνταγματικὰς ἀρχὰς τοῦ Βαλασοπούλου ἢ αὐτὸς τὰς ἰδικὰς των; Σκέψασθε Λακεδαιμόνιοι, τί θὰ πράξῃτε ἀποστέλλοντες τοιοῦτους βουλευτάς, ἂν μάλιστα ἡ Ἀττικὴ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸν κ. Μακράκη, ὁ ὅποιος θὰ ἐξαναγκάσθ διὰ τῶν κατὰ τῶν σιμωνιακῶν μύθρων του τὸν ἐπισήμως ἀναγνωρισθέντα Σιμωνιακὸν σὰς νὰ φύγῃ ἀναυλα ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἂν ἔχνος αἰδοῦς τῷ ὑπολείπεται ἔτι.»

— Ἐν τινι πόλει τῆς Καρυνθίας (ἐν Αὐστρίᾳ) κυματίζει ἀπὸ τῆς 10 Σεπτεμβρίου ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου ἡ λευκὴ σημαία, πρὸς ἔνδειξιν ὅτι οὐδεὶς ἄνθρωπος ὑπάρχει ἐν ταῖς φυλακαῖς ἢ πόλις αὕτη ἔχει 19,000 κατοίκους.

Ἦ! ὄνειρον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως διὰ τὴν Μεσσηνίαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΕΚΛΟΓΕΩΣ»

Πρὸς τὸν ἑκτακτον κλητῆρα τῆς Ἀστυνομίας, Ἀλέξανδρον Κόκκον δὲν ἀπαντῶμεν διότι εἶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ὁποίων τὰς ὕβρεις, πᾶς τίμιος ἄνθρωπος θεωρεῖ τιμὴν του. Ἄλλως δὲ περὶ τῶν ὕβρεων θ' ἀποφανθῆ μετ' ὀλίγον ἢ δικαιοσύνη. Χάριν ὅμως τῆς κοινωνίας θεωροῦμεν καθῆκόν μας,

Α'. Νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι οὐδὲ λέξιν πώποτε προσβλητικὴν ἐγράψαμεν καθ' οἴουδήποτε τῶν συγγενῶν μας.

Β'. Νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅτι ὁ Κόκκος ἐκτελῶν πιστῶς τὸ καθῆκόν του, ὡς ἑκτακτος κλητῆρ — ὅπερ εἶναι ἐργασία ὡς πᾶσα ἄλλη — ἠρώτησε τὴν κοινοτάτην μας εἰς τὸ τυπογραφεῖον ἡμῶν, ὡς καὶ τὴν τοῦ στενοῦ ἡμῶν φίλου Εὐστ. Ἰωαννίδου, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Τηλεγράφου», τὸ πιλοπωλεῖον Μ. Κατζίμπαλη καὶ τὸ κουρεῖον Ι. Κουτούζη, καὶ

Γ'. Νὰ δηλώσωμεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι συντάκτης τοῦ Μπάκακα δὲν εἶναι αὐτός, ἀλλ' ὁ κ. Κομμουνδούρος.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ. Ἐν ἀριθμῷ 8, σελ. 4, στλ. 6, στίχ. 49, τὸν ὁμοιοπαθῆ, παρελήφθη, κατὰ τὴν βριχυτῆτα τοῦ ἀνυστήματος.